

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XI.
Apríl
2008

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours
Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 4

Čo so sviatkami

Sv. Augustín má jeden výrok o schopnosti radosť sa: „Učte sa tancovať! Inak anjeli v nebi nebudú vedieť, čo si s vami počať!“ Tento výrok mi zišiel na um v súvislosti s veľkonočným obdobím, do ktorého sme vstúpili. Pre ranú cirkev bolo týchto päťdesiat dní centrálnym obdobím cirkevného roka. Spievali počas nich fascinované „Aleluja“, pretože si niesli spomienku na lásku, ktorá zvíťazila nad smrťou a strachom zo smrti.

Svojím pôvodom je Veľká noc sviatok jari. Izraeliti k tomu pridali spomienku na svoju záchranu, na vstup do slobody a kresťania popri tomto všetkom rozoznávajú ešte silnejšie tajomstvo – život, ktorý je silnejší ako smrť.

Napriek všetkým týmto veciam a dôležitým témam, v praxi sa z nás asi dost rýchlo vytratí radosť z Veľkonočných sviatkov. Prebehnú rýchlejšie ako Viano-

ce, nie sú tam také darčeky, prázdnin i sviatočných dní je menej, veľmi rýchlo všetko vystrieda práca a všednosť. A aj samotný sviatok je z veľkej časti preniknutý smutnými témami bolesti a zomierania.

Toto rýchle vyprechanie sviatočnej atmosféry je asi prirodzené a nezmeníme to. Výzva však zostáva: Celé toto obdobie je opätovnou pozvánkou nanovo nastupovať na cestu znovuzrodenia, oslobodzovať sa od všetkého, čo nám na tejto ceste bráni, vyliečiť rany na duši, nechať z rán vyrásť niečo cennejšie. Ak by som to chcel zopakovať básnickejšie, použil by som opätovne výrok sv. Augustína: „Spievajte dnes nie preto, aby sme sa radovali z pokoja, ale aby sme našli útechu v trápení. Ako spievali pútnici: Spievaj, ale kráčaj ďalej! Spevom sa teš v núdzi, nebuď namrzený. Spievaj a kráčaj ďalej!“

Všetkým nám prajem, aby sa nám niečo z tohto podarilo dosiahnuť. Potom sviatky Veľkej noci nezapadnú do zabudnutia, ale stanú sa trochu súčasťou nášho vnútorného ja.

Peter Cibira

Duchovná obnova v našej farnosti

V týždni od 11. do 17. februára sa u nás konala duchovná obnova. Téma bola: Sedem hlavných hriechov Na pokračovanie prinášame ďalší z príhovorov:

*Téma: **ZÁVISTĚ**,
pán farár Peter Rúčka z Dlhej.*

Prežívame pôstne obdobie, v ktorom konáme pokánie. Sme si vedomí, že pokánie má dve strany – negatívnu a pozitívnu. Na jednej strane je to odstránenie hriechu zo svojho života, na druhej strane prehĺbenie svojho vzťahu voči Bohu a bližnému.

A preto, ak chceme hriech odstrániť, musíme ho poznať a pomenovať veci pravým menom. Tak ako sa majú: zlo zlom, dobro dobrom, hriech hriechom. Ak hriech človek pozná, nemôže byť s ním vnútorne spokojný. Je potrebné urobiť krok pomalého odstránenia hriechu zo svojho života. Práca na sebe nie je prácou zo dňa na deň. Je to práca pomalá, pretože človek musí mať veľkú trpezlivosť sám so sebou. A tam, kde zostane miesto odstránenia hriechu zo svojho života prázdne, je potrebná druhá strana pokánia. Ako povedal Pán Ježiš, to miesto treba naplniť dobrom, tým, čo je základným pre život kresťana: láska k Bohu a k bližnému. V mnohom ako by sa tieto hriechy, o ktorých hovoríme, prelínajú.

Čo je to závisť? Vo všeobecnosti sa závisť definuje ako smútok z dobra bližného, či už skutočného alebo zdanlivého. Ak sa ja trápim, že niekto má niečo, čo ja nemám, ak niekto možno má viac, ak niekto má

niečo, o čom si myslím, že by som to mohol mať ja. Prečo ten a prečo nie ja? Ľudia skutočne dokážu závidieť všeličo: vlastnosti, krásu, výšku, postavu, schopnosť vyjadrovania sa, nadanie – hudobné, výtvarné, na jazyky, závidia dom, auto, postavenie, prácu a podobne. Jednoducho čokoľvek. Prečo on takto a ja inak? Často sa človek dostane do pozície sudcu, do tej pozície, kde akosi sám seba stavia na Božie miesto. A to je veľmi nebezpečné! On, ktorý by to vedel lepšie zariadiť, on, ktorý tomu snád' lepšie rozumie. Ved' to poznáte, keď si človek povie: ten ani do kostola nechodí, ani dobre nerobí, ani nie je čestný a ako sa má dobre a ako sa mu darí a pritom je zlý a robí podvody. Prečo ja chodím do kostola, robím dobre a mám sa tak biedne a nedarí sa mi? Hlavne keď príde kríž a trápenie. A ten ako sa má dobre a ani sa nemodlí a je mu fajn! Je to nebezpečné, lebo nikto z nás nedisponuje tým poznaním, ktoré má jedine Boh – skutočné pravdy o človeku nevieme, lebo mu nevidíme do hĺbky srdca. Ktosi sa aj vyjadril, že tiež mal s tým problém, ale dnes už vie, že ak človek má peniaze, chýba mu možno zdravie, ak má zdravie, možno mu chýba láska, ak má lásku, možno nemá deti... atď. NIKDY nemôžeme vedieť, či by človek vymenil to, čo má - za niečo úplne iné. Toto vie len Pán Boh!

Je ešte jedna forma závisťi, a tá sa týka ľudí, ktorí sa štylizujú do úlohy trpiteľa, obete, človeka, ktorý je odpísaný, ktorého nikto nemá rád... Takáto závisť' vyviera z nenávisťi seba samého. A my sme si vedomí toho, že Kristus povedal dve veci ako základ celého evanjelia: Milovať Boha nadovšetko, bližného ako seba samého. Teda nie je tam miesto pre tú nenávisť' seba samého a nie je dôvod robiť zo seba chudáka.

Pán Boh skutočne dáva rôzne talenty a dary, niekomu to a niekomu ono, a práve v tom je tá krása a pestrosť spoločenstva, ktoré ako ľudia vytvárame. Človek svoje dary, schopnosti dostáva od Boha práve preto, aby ich zveľadil, aby ich využil. Samozrejme, že aj pre svoje vlastné dobro, aj pre dobro spoločenstva. Aby ich tiež ponúkol v láske voči blíznym. A ak to dokážeme, jeden i druhý, ďalší... tak myslím, že môžeme byť spokojní práve s tým, čo máme, s tými darmi a talentami, ktoré nám Pán Boh dal. A ak niekto dostal viac, tiež nie je dôvod závidieť. Ako je to v podobenstve o talentoch, že jednému dal

Boh päť, jednému dva, ďalšiemu len jeden. Ten, čo dostal päť, žiadalo sa od neho ďalších päť, ten, čo dostal dva, žiadali sa ďalšie dva. Ten, čo dostal jeden, ho síce zakopal, ale bol odsúdený, pretože mal priniesť aspoň úroky. Tak teda, ak niekto dostal viac, viac sa bude od neho aj žiadať. Je to aj zodpovednosť. Takže, ak chceme závidieť človekovi talenty, museli by sme mu závidieť aj zodpovednosť, ktorú má. Ale buďme si vedomí toho, čo máme a buďme si vedomí tej zodpovednosti, ktorú máme od Boha skrze naše talenty a dary. Potom určite nebudeme nikomu a nič závidieť.

Materské znamienko

V sobotu 8. marca sa večer do kultúrneho domu v Suchej nad Parou opäť prinavrátila kultúra. So svojím naštudovaním divadelnej hry Stanislava Štepku „Materské znamienko“ k nám zavítalo poloprofesionálne divadelné združenie „Na strmisku“. Herci Erika Vitteková, Eva Čapičíková, Lucia Bachratá, Juraj Moncman, Ivan Pašek, Roman Beňo, Jozef Hranák a Jakub Slobodník sú síce ochotníci, scénu a kostýmy zabezpečil Peter Čanecký, dramaturgiu Mirka Čibenkova a réžiu Kamil Žiška, ktorí sú profesionáli z trnavského divadla. Pani dramaturgička si popritom aj v hre zahrála pošťárku.

Hra mala typický štepkovský hu-

mor a pranierovala pokrivené ľudské charaktery.

Na nezáujem sme sa sťažovať nemohli, sála sa zaplnila do posledného miesta a odchádzali so slovami pochvaly.

text a foto:
Peter Spusta

Len dvakrát do roka

Naši predkovia sa pri rôznych spoločenských a najmä náboženských príležitostiach obliekali do niečoho výnimočného a to bol jednoznačne kroj. Prišla iná doba a tradície pomaly zanikali. A keď si pripomínam kroj – vybaví sa mi dva sviatky s krojom spojené. Sviatok sv. Urbana - patróna a ochrancu viníc - a sviatok Navštívenia Panny Márie. Sú to dve nedele, ktoré slávime v Ružovej doline. Na

tomto mieste sme síce doma, ale sme tu zároveň hosťami.

Najviac mi v pamäti utkvela svätá omša v nedeľu v roku 2005, počas ktorej sme slávili sviatok sv. Urbana. V tento deň sme prvýkrát slávili svätú omšu a kroje boli naše slávnostné odevy. Malí, veľkí, mladí, dospelí, no nedali sa zahanbiť ani starší pamätníci. V mnohých tvárach sa veľmi zreteľne čítal ich obdiv ku krojom. Pamätám sa, že najprv sa len tak šuškalo - kto má kroj, nech ide

v nedeľu v ňom odetý. A sám pán farár v tejto záležitosti vyzval, aby sa kroje a ich majitelia - ak môžu - zúčastnili svätej omše v Ružovej doline. A my sme poslúchli. Duchovný otec bol príkladom a prišiel v krojovom úbore, ktorý bol preňho na túto príležitosť zhotovený.

Priznám sa, nebola som veľmi nadšená pri tomto ozname, aj keď každý z nás má svoj kroj doma odložený v škatuli. Šli všetci - „musela“ som ísť aj ja. Dnes s veľkou láskou a úctou obliekam tento odev na rôzne príležitosti, hoci ma stojí veľa síl ho obliekať. Najprv pripraviť dievčatá, syna,

skontrolovať muža a nakoniec sa prichystať aj ja sama - dá to „zabrať“. Nič však nevyváža pocit, keď stojíme celá rodina pred oltárom a spoločne vebíme Boha. Tento pocit nevyváža peniaze celého sveta. My, ako rodina sa tam stretávame ako štvorgeneračná - pravnúčatá, vnúčatá, nevesta, syn s matkou. Týmto jej vzdávam vďaka za jej obetavosť pri príprave všetkých krojov, ktoré jej prešli rukami.

Vyzývam všetkých, ktorí majú doma túto vzácnu pamiatku našich predkov, aby sa pridali k nám a tak spoločne v suchovskom kroji sme mohli vebiť Boha za tento a ďalšie dni nášho života.

Ludmila Zigová

Spomienky našich rodičov

Moja milá Vlčia dolina

Vilma Poloncová, rod. Cisárova

Už dlhé, dlhé roky od mojej mladosti, od deviateho roku života si ukladám do svojej pamäti spomienky, udalosti, všetko z môjho detstva a dlhého života, ktoré chcem popísať pre moje deti, vnúčence, pravnúčence a všetkým ľuďom a budúce-
mu pokoleniu, ktorí budú mať záujem vedieť o živote ľudí, ktorí tu v minulom storočí žili, pracovali a svojou prácou a taktiež vzdelanosťou povzniesli meno Vlčej doliny pri obci Suchej nad Parnou.

„Ó, moja milá Dolina
s Tebou a Božou pomocou,
s piesňou pre Teba začínam písať.“

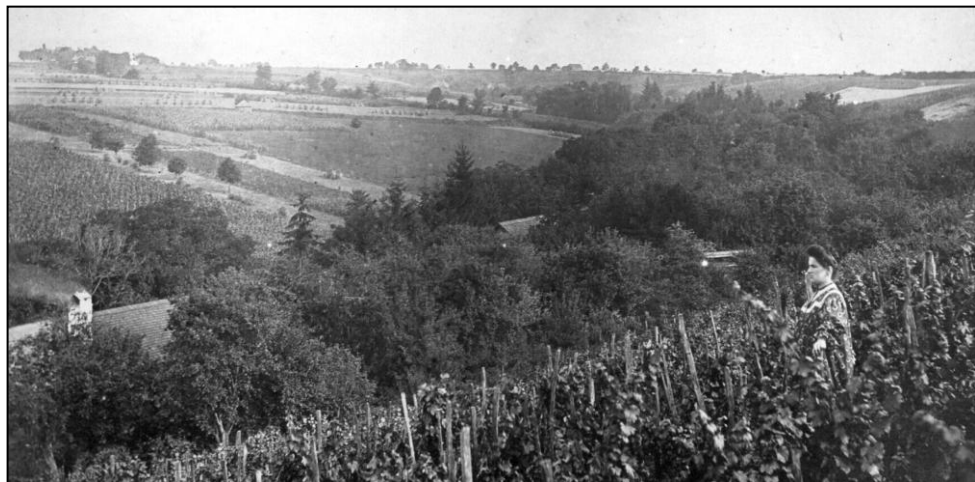
„Dolina, dolina, aká si mi dlhá,
akože Ťa ja prejdem,
keď ma nôžky bolia...“

Naša Vlčia dolina leží medzi Zvončiom a Ružovou dolinou, bokom od Suchej nad Parnou. Zo stredu Suchej do Doliny je 3 km ďaleko. Je pravdou, že keď niekto chce prejsť celú Dolinu od začiatku do konca a naspäť - má toho dosť. Dolina sa začína kľukato ťahať od prvého domu od hradskej až celkom hore ku Blahom, dnes k p. Jehlárovi, až po poľnú cestu do Šelpíc. Cesta v polovici odbočuje aj vľavo hore k Hutárom, k dnes už zbúranému kláštoru, k bývalému krásnemu poschodovému domu p. Polniczkého a ku križu.

Vstupom do Vlčej doliny zacitíte čistý, studený vzduch a to zvláštne ticho, ktoré pôsobí na ľudskú dušu. V lete plno kvetov a veľký spev vtáctva a v zime pochmúrne ticho, po kolená snehu.

Je tu celkom 45 rodinných domov, žije tu toho času 35 ľudí, z toho 10 domov je neobývaných. V roku 2000 chodilo do školy už iba 5 detí. Do Suchej sa chodí do školy, do obchodu aj do úradov. V roku 2003 sa tu narodil 1 chlapec - Šajbidom.

V dolnej časti na pravej strane Doliny sa vyníma krásny vysoký, široký strom.

Pohľad z brehov Vlčej doliny

Na jeseň je ob-
sypaný malými
zelenými hruš-
tičkami, ktoré
padnú na zem
a dozrievajú na
hnedo. Sú mäkké
a chutné,
volajú sa „oskoruša“. Má už 150 rokov.
V Trnavskom okrese nie je mu páru. Tam
sa zdržiava veľa vtáctva. Žlna, ktorá
spieva „vypi pivo“, si urobí perfektné
hniezdo, ktoré držia štyri motúzy zo
slamy. Je zelené, krásne guľaté, skryté pod
listami, aby mu doňho nenapršalo. Je to
umelecké dielo. Kto ho to len naučil
robiť? Na oskoruši má tiež sídlo aj
kukučka. Dlho sa neudrží na jednom
strome, rada preletuje, nikde nemá svoje
miesto, ani rodinku. Svoje vajíčko šikovne
vypustí do cudzieho hniezda, kde sa liahnu
kukučky. Rada kuká a vždy sme sa jej
pýtali: „kukučka, kukučka koľko je hodín,
kedy sa vydáme“, raz lepšie raz horšie.

Tiež na pravom boku cesty, pár
krokov vyššie sa vypína krásny mohutný
vysoký topoľ, ktorý má 200 rokov.
Dakedy boli topole štyri, ale vyhynuli.
Zostal iba jeden. Stojí silne ako maják
v mori, alebo vysoký strážca Vlčej doliny.
Keby tak mohol prehovoriť, čo tu zažil,
videl, počul, to by bolo veľmi prekvapujú-

ce. V jeho kmeni prebýva tiež veľa, veľa
vtáctva, ktoré tu máva občas koncerty
spevu. Niekedy tichučko čvirikajú, ale
niekedy začnú silno a zúrivo. Štebocú
jeden cez druhého, až sa človek počuduje,
čo všetko tí vtáci vedia spievať. Odrazu sa
potom rozletia na všetky svetové strany.

Keď príde 1. marec, každý rok na sa-
mom vrchu topoľa, jeden drozd prekrásne
spieva. Čierny drozd s dlhým zobáčikom,
akoby zvestoval príchod jari. Je ich tu
veľa. Neboja sa už človeka, lietajú po
dvore, hľadajú pokrm v tráve.

Tiež na pravej strane doliny, kúsok od
topoľa sa vypína malý domček, v ktorom
sa páčila chýrečná slivovica od roku 1931.
Z celého trnavského kraja sem chodili na
koňoch, voloch, kravách páliť slivovicu.
Museli si doviezť aj drevo. Môj dedko,
Štefan Cíсар, bol šikovný človek. Kúpil
medený veľký kotol a všetko príslušenstvo
k tomu. S povolením úradu mohli páliť
slivky, hrušky, marhule, čerešne, čo sa len
dalo. Financi chodili každý deň kontrolo-
vať, čo to presne všetko robia, koľko grá-
dov a koľko je páleného. Ja ako 11 ročná
som dedkovi do veľkej knihy zapisovala
všetko od A po Z. A tiež koľko, ktorá
mala stupňov. Financi, tak sa im hovorilo,
boli veľmi prísni. Bola som veľmi pyšná,
že mi to dal dedko písať, tak dôležité veci.
Boli to vtedy rušné časy, na ktoré nikdy
nezabudnem.

Dedko Císar a jeho rodina

Teraz Vám opíšem rozprávanie mojich starých a prastarých rodičov o minulosti Vlčej doliny.

Za Rakúsko-Uhorskej monarchie vo Vlčej doline počas celého leta bývali trnavskí páni: lekári, právnici, obchodníci, najmä však vysokí vojenský hodnostári.

Aj takto kedysi vyzerala Vlčia dolina

(pokračovanie nabadúce)

Blahoželáme k 80 – ke

**„Prichádza pevec potulný
pozdraviť rodné kraje...“**

Viliam Turčány

Možno si - najmä tí, skôr narodení, pamätajú stretnutie s našim rodákom, básnikom Viliamom Turčánym, ktoré sa konalo pred tridsiatimi rokmi v KD Zvončín. Pri príležitosti výročia narodenia básnika sa stretli významní kultúrni a verejní činitelia, občania obce Suchá a Zvončín, na podujatí, kde bola predstavená zbierka básní „Podľa vôd a voľných polí“, ktorú vydalo vydavateľstvo Smena.

Básnika prišli pozdraviť deti ZŠ aj speváčky zo SZSŽ. Po milom, kultúrnom blahoželaní nasledovala autogramiáda – p. Vilko Turčány podpisoval knihu. Ale nielen podpisoval, on sa s každým porozprával, pospomínal. Venovania písal zo srdca, s láskou.

Svoju podpísanú zbierku som po celý čas nepustila z ruky, až na minútku, keď som bola odvolaná k inej pracovnej povinnosti. Kniha s venovaním zmizla. Bola som z toho smutná. Ja, čo som príprave podujatia venovala veľa času, nebudem mať na stretnutie s básnikom spomienku! Mrzelo ma to, no nedala som na seba nič znať. Až pri rozlúčke, keď sa spoločnosť rozchádzala, sa ma p. Turčány spýtal, či je všetko v poriadku, veď oni boli všetci spokojní. Vtom to zo mňa vypadlo – prišla som o darček s venovaním. On sa iba usmial, siahol do tašky a vybral knižku inú, s názvom Aj most

som ja – napísal venovanie a s vďakou mi ju podal. Bola som šťastná! Dodnes je táto zbierka básní ozdobou v mojej knižnici, patrične obchytaná, s kresbou slniečka, ktoré na ňu nakreslilo jedno z mojich detí.

Blahoželám Vám, pán Viliam, Vilko Turčány k životnému jubileu – prajem Vám pevné zdravie a veľa, veľa slnečných dní – takých, ako ste zažili v Taliansku, ktoré symbolizuje Parnas – ale aj ten náš Suchovský Parnas na Vás spomína s hrdosťou a úctou.

**Nech aj do najďalších končín znie –
blahoželáme - s láskou Suchá, Zvončín.**

Anna Oravcová

POZVÁNKY

Na koncert

Srdečne Vás všetkých pozývame na koncert, ktorý sa uskutoční dňa **30.3.2008** (v nedeľu) o **15.00 hod.** v Kultúrnom dome v Suchej nad Parnou.

V programe vystúpia poslucháči Vysokej školy múzických umení v Bratislave:

Eliška Trnová - soprán
Kateřina Machovská - mezzosoprán
Ladislav Šipeky - barytón

Na klavíri ich bude sprevádzať
Dana Šašinová, ArtD.

Tešíme sa Vašu účasť.

Farský

stolnotenisový turnaj

Farský úrad pozýva všetkých športovcov priaznivcov stolného tenisu na

3. ročník farského Veľkonočného turnaja,

ktorý sa uskutoční:
5. apríla 2008 – deti a ženy
6. apríla 2008 – muži.

Začiatok zápasov je vždy o 14.00 hod.
po predchádzajúcej registrácii.

Všetkých Vás srdečne pozývame.

Ekosút'áž

Pri príležitosti Dňa Zeme, ktorý bude 22.4.2008 vyhlasuje Obecný úrad v Suchej nad Parnou, spolu s ÚKE SAV a Farským úradom, pod záštitou predsedu VUC

druhý ročník súťaže

*pre obyvateľov farnosti a školského obvodu
Zvončín, Suchá nad Parnou, Košolná, Dlhá*

na tému: „MOJA DEDINA“

Tému je možné spracovať ako výtvarnú prácu, fotografiu alebo esej. Vítaný je akýkoľvek projekt či tvorivosť s touto tematikou.

Súťažné práce treba odovzdať do 10. 4. 2008 na Obecných úradoch v Suchej nad Parnou alebo vo Zvončíne alebo Farskom úrade v Suchej nad Parnou. Vyhodnotenie súťaže a odovzdanie cien bude pri oslave Dňa zeme v kultúrnom dome v Suchej nad Parnou.

Na oslavu Vás srdečne pozývame.

Apoštolát modlitby na mesiac apríl:

- **Všeobecný:** Aby kresťania aj v ťažkých a zložitých situáciách nepoľavili vo vyznávaní svojim životom, že Kristovo zmŕtvychvstanie je zdrojom nádeje a pokoja.
- **Misijný:** Aby budúci kňazi mladých cirkví boli stále viac formovaní kultúrne aj duchovne, aby evanjelizovali svoje národy a celý svet.
- **Úmysel KBS:** Aby nás myšlienka na Zmŕtvychvstalého posilňovala v nádeji získať večný život v bláženosti.

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Mgr. Peter Cibira,
administrátor

grafická úprava: Ing. Peter Spusta
e-mail: spusta8@mail.t-com.sk
náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok

marec v našej farnosti

Zosnulí:

- + 1. 3., Anna Dudášová, Zvončín, 68.r.
- +18. 3., Mária Pluhárová, Suchá, 81.r.
- +18. 3., Mária Kratochvílová, Košolná, 59.r.

Pokrstení:

- * 3. 1. 2008, Sára Horváthová, Suchá
- * 5. 2. 2008, Zdenko Šimončič, Suchá

Výročia, významné cirkevné akcie

2.4.

výročie smrti pápeža Jána Pavla II. (2005)

6.-12.4.

týždeň modlitieb za duchovné povolania

13.4.

zbierka na seminár

16.4.

biskupská vysviacka Mons. Dominik Tóth,
emeritný pomocný biskup (1990),
Bratislava - Trnava

16.4.

biskupská vysviacka Mons. Vladimír Filo,
biskup - koadjútór (1990), Rožňava

16.4.

výročie narodenia pápeža Benedikta XVI.
(1927)

19.4.

výročie zvolenia pápeža Benedikta XVI.
(2005)

20.4.

výročie smrti Mons. Ambróza Lazíka
(1969), Bratislava-Trnava

24.4.

výročie slávnostného začiatku pastierskej
služby Benedikta XVI. (2005)

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na apríl

(Rozpis sv. omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Piatkové večerné sv. omše sú spojené s prípravou na sviatosť birmovania.

Sv. omše v týždni

18.00 - Suchá - utorok až piatok;

17.00 - Košolná – streda

17.00 - Zvončín – štvrtok

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

4. apríla – 1. piatok v mesiaci

18.00 - Suchá

5. apríla – 1. sobota v mesiaci

7.30 - Suchá

6. apríla – 3. veľkonočná nedeľa

18.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

13. apríla – 4. veľkonočná nedeľa,

Nedeľa Dobrého pastiera

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

20. apríla – 5. veľkonočná nedeľa

18.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

27. apríla – 6. veľkonočná nedeľa

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

Apríl 2008

Veľkonočné obdobie

Ut **1** Hugo, biskup

St **2** František z Paoly, pustovník

Št **3** Richard, biskup

Pi **4** Izidor, biskup, učiteľ Cirkvi

So **5** Vincent Ferrer, kňaz

Ne 6 3. veľkonočná nedeľa

Po **7** Ján Krstiteľ de la Salle, kňaz

Ut **8** Dionýz, biskup

St **9** Demeter, mučeník

Št **10** Magdaléna z Kanossy, panna

Pi **11** Stanislav, biskup, mučeník

So **12** Július I., pápež

Ne 13 4. veľkonočná nedeľa

Po **14** Lidvina, panna

Ut **15** Teodor

St **16** Galina, mučenica

Št **17** Rudolf, mučeník

Pi **18** Antúza, panna

So **19** Lev IX., pápež

Ne 20 5. veľkonočná nedeľa

Po **21** Anzelm, biskup, učiteľ Cirkvi

Ut **22** Soter, pápež

St **23** Vojtech, biskup, mučeník

Št **24** Juraj, mučeník

Pi **25** Marek, evanjelista

So **26** Klétus, pápež

Ne 27 6. veľkonočná nedeľa

Po **28** Peter Chanel, kňaz a mučeník
(Krížový deň)

Ut **29** Katarína Sienská, panna, uč. Cirkvi
(Krížový deň)

St **30** Pius V., pápež (Krížový deň)